

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 53

Dziaduski Jan, (1496 – 28 VII 1559) sufragan kujawsko-pomorski, biskup kamieniecki, biskup chełmski, biskup przemyski. Studiował w Akademii Krakowskiej, w Bolonii i Rzymie. Kanonik wrocławski i poznański, prepozyt kielecki. 1 XII 1540 mianowany biskupem tytularnym Maraga i sufraganem kujawsko-pomorskim przy bp. Ł. Górcie, zachował ten urząd do 1545 r.

31 V 1542 prekonizowany na biskupstwo kamienieckie, prawdopodobnie nie objął diecezji, przeniesiony 30 III 1543 na biskupstwo chełmskie. Przewidziany początkowo na biskupstwo poznańskie, 8 VI 1545 przeniesiony został na biskupstwo przemyskie. Zdecydowany przeciwnik reformacji, odbył cztery synody diecezjalne (1546, 1547, 1550, 1554) w obronie wiary i praw Kościoła w duchu reformy tredenckiej. Troszczył się o podniesienie poziomu kaznodziejstwa i rozwój kultu Najświętszego Sakramentu.